

Sygn. akt VIII U 144/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 marca 2019 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych
w składzie:

Przewodniczący:	SSO Grażyna Łazowska

po rozpoznaniu w dniu 4 marca 2019 r. w Gliwicach

na posiedzeniu niejawnym

sprawy B. F.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o wszczęcie postępowania

na skutek odwołania B. F.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 4 grudnia 2018 r. **nr** (...) - (...)

1) oddała odwołanie,

2) nowy wniosek ubezpieczonego o ponowne obliczenie świadczenia emerytalno-rentowego z dnia 8 stycznia 2019r. przekazuje organowi rentowemu do rozpoznania

(-) SSO Grażyna Łazowska

Sygn. akt VIII U 144/19

UZASADNIENIE

Decyzją z 4 grudnia 2018r. organ rentowy Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. odmówił ubezpieczonemu B. F. (F.) wszczęcia postępowania na podstawie rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z 11 października 2011r.

w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno – rentowe, gdyż pomimo uprzedzenia pismem z 29 października 2018r., że w celu załatwienia wniosku należy dostarczyć odpowiednią dokumentację, odwołujący dokumentacji takiej nie przedstawił.

Ubezpieczony w odwołaniu od decyzji domagał się jej zmiany i rozpoznania co do istoty sprawy, a także wniósł o obciążenie organu rentowego kosztami postępowania,

w tym kosztami zastępstwa procesowego. W uzasadnieniu ubezpieczony podniósł, że organ rentowy wydając decyzję odmowną nie umożliwił mu na uzupełnienie materiału dowodowego w zakresie w jakim jest to konieczne do merytorycznego rozpoznania wniosku.

Do odwołania ubezpieczony załączył zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu z 18 grudnia 2018r. sporządzone przez Spółkę Restrukturyzacji Kopalń z wykazanymi zarobkami z lat 1972 – 1996 oraz pismo SRK z 18 grudnia 2018r., że w zasobach archiwalnych brak jest dokumentacji płacowej sprzed 1972r.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie podtrzymując stanowisko zajęte w skarżonej decyzji.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Decyzją z 1 lipca 1996r. organ rentowy przyznał ubezpieczonemu B. F. od 6 lutego 1996r. emeryturę górniczą. Do ustalenia podstawy wymiaru tego świadczenia organ rentowy przyjął wskaźnik wysokości podstawy wymiaru w wysokości 282,08% obliczony z lat 1982 – 1988 na podstawie zaświadczenia o zatrudnieniu i wynagrodzeniu z 6 maja 1996r.

Decyzją z 7 czerwca 2013r. organ rentowy przyznał ubezpieczonemu od 1 kwietnia 2013r. prawo do kolejnej emerytury górniczej w związku z przepracowaniem 30 miesięcy po przyznaniu pierwszego świadczenia. Podstawę wymiaru dla tego świadczenia stanowiła podstawa wymiaru wcześniej przyznanej emerytury. Do obliczenia części socjalnej świadczenia organ rentowy przyjął nową kwotę bazową.

W dniu 16 października 2018r. ubezpieczony wystąpił z wnioskiem o „ ponowne przeliczenie świadczenia z uwzględnieniem przeliczonego kapitału początkowego ”.

Do wniosku ubezpieczony załączył zaświadczenia o przychodach dotyczących 2017r. i 2018r.

Pismem z 29 października 2018r. doręczonym ubezpieczonemu 14 listopada 2018r. organ rentowy wezwał ubezpieczonego o doprecyzowanie o co się ubiega, w terminie 14 dni od daty otrzymania wezwania wskazując, że w przypadku braku odpowiedzi we wskazanym terminie zostanie wydana decyzja na podstawie przedłożonych dowodów.

W związku z tym, że ubezpieczony wezwania powyższego nie wykonał, organ rentowy wydał decyzję skarżoną.

Powyższe Sąd ustalił na podstawie dokumentacji akt organu rentowego, jako okoliczności jednoznacznie wynikające z tych dowodów i niekwestionowane przez strony.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego B. F. nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z §4 ust.4 i 6 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z 11 października 2011r. w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno – rentowe (Dz.U. Nr 237, poz.1412) jeżeli we wniosku nie zamieszczono danych lub nie dołączono dokumentów, które są niezbędne do jego rozpatrzenia, organ rentowy wzywa zainteresowanego do uzupełnienia wniosku w terminie nie krótszym niż 14 dni od dnia otrzymania wezwania z pouczeniem, że nieusunięcie tych braków spowoduje wydanie decyzji o odmowie wszczęcia postępowania.

Jeżeli zainteresowany nie usunął braków, mimo pouczenia, o którym mowa w ust. 4, organ rentowy wydaje decyzję o odmowie wszczęcia postępowania.

Ubezpieczony w związku ze złożonym 16 października 2018r. wnioskiem o ponowne przeliczenie świadczenia został wezwany przez organ rentowy do jego sprecyzowania w terminie 14 dni od doręczenia wezwania. Skoro na wezwanie to w wyznaczonym terminie nie udzielił żadnej odpowiedzi, to prawidłowo organ rentowy odmówił wszczęcia postępowania, zgodnie z cytowanymi uregulowaniami.

Zaznaczyć należy, że sformułowany przez ubezpieczonego wniosek o: „przeliczenie świadczenia z uwzględnieniem przeliczonego kapitału początkowego ” istotnie nie dawał żadnych podstaw ku temu, aby organ rentowy wszczął postępowanie w tym zakresie zważywszy, że ubezpieczony emeryturę górniczą ma obliczoną według tzw. starych zasad, a więc bez uwzględnienia kapitału początkowego. Świadczenie to obliczono bowiem na podstawie art.53 w związku z art.51 i art.21 ust.1 i 2 pkt 1 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tj. Dz.U. z 2018r., poz.1270 ze zm.).

Zgodnie z art.53 ust.1 emerytura wynosi:

1. 24% kwoty bazowej,
2. po 1,3% podstawy jej wymiaru za każdy rok okresów składkowych,
3. po 0,7% podstawy jej wymiaru za każdy rok okresów nieskładkowych.

Zgodnie z art.51 ust.1 ustawy emerytalnej przy ustalaniu wysokości górniczych emerytur stosuje się przeliczniki górnicze m.in. 1,5 za każdy rok pracy górniczej wykonywanej pod ziemią stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, 1,8 za każdy rok pracy, o której mowa w art.50d.

Podstawę wymiaru emerytury dla osoby, która wcześniej pobierała emeryturę stanowi podstawa wymiaru dotychczasowej emerytury, w wysokości uwzględniającej rewaloryzację oraz wszystkie kolejne waloryzacje w okresie następującym po ustaleniu prawa do pierwszej emerytury – art.21 ust.2 pkt 1 w. ustawy.

Kapitał początkowy jest brany pod uwagę przy obliczeniu emerytury obliczonej według nowych zasad wskazanych w art.25 i 26 ustawy emerytalnej. Ubezpieczony tak obliczonej emerytury jednak nie pobiera.

W konsekwencji powyższego Sąd z mocy art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie jako bezzasadne.

Sąd wydał wyrok na posiedzeniu niejawnym zgodnie z art.148¹ k.p.c. uznając, że wobec zgromadzonego materiału dowodowego zawartego w aktach organu rentowego oraz treści odwołania ubezpieczonego, rozpoznanie sprawy na rozprawie nie było konieczne, tym bardziej, że profesjonalny pełnomocnik ubezpieczonego, który sporządzał odwołanie od decyzji skarżonej nie zawarł w nim wniosku o przeprowadzenie rozprawy.

Zgodnie z art. 148¹ k.p.c. Sąd może rozpoznać sprawę na posiedzeniu niejawnym, gdy pozwany uznał powództwo lub gdy po złożeniu przez strony pism procesowych i dokumentów, w tym również po wniesieniu zarzutów lub sprzeciwu od nakazu zapłaty albo sprzeciwu od wyroku zaocznego, sąd uzna - mając na względzie całokształt przytoczonych twierdzeń i zgłoszonych wniosków dowodowych - że przeprowadzenie rozprawy nie jest konieczne (§1).

W przypadkach, o których mowa w § 1, sąd wydaje postanowienia dowodowe na posiedzeniu niejawnym (§2).

Rozpoznanie sprawy na posiedzeniu niejawnym jest niedopuszczalne, jeżeli strona w pierwszym piśmie procesowym złożyła wniosek o przeprowadzenie rozprawy, chyba że pozwany uznał powództwo (§3).

Jednocześnie z uwagi na fakt, że ubezpieczony do odwołania załączył nowy dowód w postaci zaświadczenia o zatrudnieniu i wynagrodzeniu z SRK dotyczący wynagrodzeń z lat 1972 – 1996, Sąd potraktował to jako nowy wniosek o przeliczenie świadczenia i z mocy art. 477¹⁰ § 2 k.p.c. przekazał go organowi rentowemu do rozpoznania.

(-) SSO Grażyna Łazowska